

Na úvod

Hodnota rodiny

Žijeme v dobe, v ktorej sme svedkami zápasu o hodnoty rodiny. Bolo by dobré, keby sme všetci boli horliví v ich obrane. Koľko sme toho dostali aj cez naše spoločenstvo a aj cez iné duchovné podujatia? Je potrebné využiť to aj v zápase o rodinu a jej hodnoty v našej spoločnosti. No pritom nemôžeme byť iba pasívni. Nemôžeme zostať kdesi v kúte a iba vyčkávať, resp. brániť sa. To nestačí! Musíme vyjsť do duchovného útoku. S vedomím, že bojuje Boh a my na tomto boji máme len účasť. Ale nech je aktívna.

Jadrom rodiny je manželský vzťah, uprostred ktorého je prítomný Kristus. Prajem vám, milí manželia, aby ste sa jednoducho mali vzájomne radi. Aby bola medzi vami vzájomná láska. Aby ste si vedeli odpustiť. Aby ste si vedeli dať novú šancu. Potom sa táto láska prejaví aj na ďalších vzťahoch – medzi rodičmi a deťmi alebo medzi súrodencami. Nech tieto vzťahy posväcuje Ježiš Kristus, ktorý je Pánom každej rodiny. Nech tieto vzťahy, ak sú choré a zranené, uzdraví a vylieči. Svätý Ján Pavol II. povedal, že „iba v Bohu je rodina silná“. Boh vás drží. Boh na vás nezabúda. Ani vy nezabudnite na neho a držte sa ho.

Všetkým nám ide o rodinu a manželstvo v ľudskom a kresťanskom ponímaní. Zapojme sa aktívne aj do referenda o rodine, ktoré bude 7. februára 2015. Môžeme sa verejne zapojiť do jeho príprav. Aktívne a kladne podporiť hodnotu rodiny. Aj to je spôsob, ako sa verejne prihlásiť ku Kristovi a k jeho hodnotám.

Otec Jozef Heske

Katechéza

2. stretnutie malých skupiniek KOČ „Každý človek a celý človek“

Vidieť

- Prečo škatulkujeme druhých ľudí?
- Podľa akých kritérií škatulkujeme druhých ľudí?
- Kto a prečo je väčšinou odsúvaný na okraj sociálneho (spoločenského) života?
- Prečo je ťažké vidieť v týchto ľuďoch Boha?
- Čo je tvou chudobou?
- Akú úlohu v tvojom živote hrá nezávislosť a sebestačnosť?

Posúdiť

- Prečítajme si nasledujúce texty z Božieho slova:

Kráľ im odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25, 40)

Vtedy im on odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.“ (Mt 25, 45)

- Prečítajme si text z dokumentu pápeža Františka *Evangelii gaudium (Radosť evanjelia)*:

EG 180

Keď čítame Písma, je nám jasné, že ponuka evanjelia nespočíva len v osobnom vzťahu s Bohom. Ale ani naša odpoveď lásky by sa nemala chápať ako jednoduchý súčet malých osobných gest pomoci niekomu chudobnému, čo by mohlo konštituovať akúsi charitu „à la carte“, teda množinu skutkov zameraných len na uspokojenie nášho vlastného svedomia.

Výzvou je pritom „Božie kráľovstvo“ (Lk 4, 43); ide tu o milovanie Boha, ktorý vládne nad svetom. V tej miere, v akej

mu dovolíme, aby vládol nad nami, bude spoločenský život priestorom bratstva, spravodlivosti, pokoja a dôstojnosti pre všetkých. Teda tak ohlasovanie, ako aj kresťanská skúsenosť majú tendenciu vyvolávať spoločenské dôsledky.

Hľadajme jeho kráľovstvo: „*Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše*“ (Mt 6, 33). Ježišovým plánom je ustanoviť kráľovstvo svojho Otca; svojich učeníkov posielal: „*Chodte a hlásajte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo*“ (Mt 10, 7).

EG 181

Kráľovstvo, ktoré očakávame a ktoré medzi nami rastie, týka sa všetkého a pripomína nám princíp rozlišovania, ktorý Pavol VI. navrhoval v súvislosti s opravdivým rozvojom: „*musí povznášať celého človeka a každého človeka*“. Vieme, že „*evanjelizácia by nebola úplná, keby nebrala do úvahy aj stály, vzájomný, tesný vzťah medzi evanjeliom a konkrétnym osobným a spoločenským životom človeka*“. Ide tu o kritérium univerzality, vlastné dynamike evanjelia, pretože Otec túži, aby sa všetci ľudia zachránili; a jeho plán spásy spočíva v sústredení všetkých vecí na nebi i na zemi pod vládu jedného Pána, ktorým je Kristus (porov. Ef 1, 10). Úloha je takáto: „*Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu*“ (Mk 16, 15), lebo „*stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia*“ (Rim 8, 19). Celé stvorenie znamená aj všetky aspekty ľudskej prirodzenosti v tom zmysle, aby „*úloha ohlasovania dobrej zvesti o Ježišovi Kristovi mala univerzálne zameranie. Jeho povolanie na dobročinnú lásku sa týka všetkých rozmerov existencie, všetkých osôb, všetkých prostredí spolužitia a všetkých národov. Nič z toho, čo je ľudské, nemôže mu byť cudzie*“. Skutočná kresťanská nádej, ktorá hľadá eschatologické kráľovstvo, vždy tvorí dejiny.

EG 186

Z našej viery v Krista, ktorý sa stal chudobným a priblížil sa k biednym i vylú-

čeným, vyplýva starosť o integrálny rozvoj tých, ktorých spoločnosť nechala na okraji.

- Čo to znamená, že máme mať radi každého človeka?
- V ktorých situáciách máme ľudí odsúdiť a v ktorých prijímať?
- Kde je hranica medzi láskou a naivitou?

Náš život závisí nielen na tom, čo máme a vlastíme (porov. Lk 12, 15). Zo začiatku je človek chudobný, potrebuje pomoc a je v núdzi.

Keď sa narodíme, tak potrebujeme k životu starostlivosť našich rodičov, a tak v každom čase a na každej etape nášho života sa nikomu z nás nepodarí celkovo vyslobodiť od toho, aby nám druhí ľudia pomohli.

Nikdy sa nám nepodarí vyslobodiť z bezmocnosti tvárou v tvár niekomu alebo ničomu.

Takže je to jedna z podmienok, ktorá charakterizuje naše bytie „stvorením“. My sme sa sami nevytvorili. A sami si nemôžeme dať všetko to, čo potrebujeme.

Čestné uznanie tejto pravdy nás povzbudzuje k tomu, aby sme zostali pokornými a s odvahou praktizovali solidaritu ako cnosť nevyhnutnú pre život.

V každom prípade sme závislí od niekoho alebo niečoho. Môžeme to vnímať ako slabosť života alebo ako istú šancu, ako bohatstvo. Aby sme vedeli počítať so svetom, v ktorom sa nikto nemôže zaoberať bez druhého človeka. V tomto svete sme všetci užitoční a cenní pre všetkých, každý podľa svojho spôsobu. A tak sme povzbudení k tomu, aby sme konali zodpovedne a mali na zreteli dobro, ktoré je v tomto prípade nerozlučne osobitné a spoločné na zdieľanie. Je to samozrejmosť, že takáto reálna činnosť sa môže zrodiť iba z novej mentality a iba z toho, že sa začneme dívať na seba novým spôsobom. Iba vtedy, keď sa človek bude vnímať nie ako svet sám pre seba, ale ako niekto, kto je svojou prirodzenosťou spojený so všetkými, ktorých prirodzene vníma ako bratov, bude možná reálna so-

ciálna činnosť, v ktorej spoločné dobro neostáva iba pri prázdnom a abstraktnom slove.

Chudoba je ako nové bohatstvo, v ktorom to, čo obohacuje každého a je slobodne davané, je dobrom a darom pre všetkých.

Chudoba je ako svetlo, ktoré nám pomáha pochopiť Ježišovo blahoslavenstvo: „*Blažení chudobní...*“ (porov. *Lk 6, 20*).

Nebojme sa mať schopnosť uznať sa za núdzných a neschopných dať si všetko, čo potrebujeme. Sami a so svojimi silami nedokážeme prekonať všetky ohraničenia. Nemajme strach uznať to, pretože Boh sa v Kristovi ponížil (porov. *Flp 2, 8*). Boh sa skláňa nad nami a nad našou biedou, aby nám pomohol a dal nám to dobro, ktoré sami nemôžeme získať.

Preto Ježiš chváli chudobných v duchu (porov. *Mt 5, 3*). Tých, ktorí sa takto pozerajú na seba a na svoje potreby. Ktorí sa zverujú Bohu a nemajú strach závisieť od Neho. Od Boha môžeme získať to dobro, ktoré nemôže obmedziť žiadne ohraničenie. Lebo on je mocnejší než všetky limity. Veď zvíťazil nad smrťou. Boh sa stal chudobným, aby nás obohatil svojimi darmi. On nás miluje. V jeho očiach je každý z nás výnimočný a má ohromnú hodnotu. Všetky vlasy máme spočítané na hlave. „*Ste dôležitejší než vrabce...*“ (porov. *Lk 12, 7*). (Porov. úryvok zo vstupného slova pápeža Františka ku knihe arcibiskupa Müllera: *Chudobní pre chudobných. Misia Cirkvi*)

- Ako sa pozerám na svoje ohraničenia?
- Ktoré ohraničenia vo svojom živote neviem prijať a prečo?

Konať

- Akú činnosť a službu čaká odo mňa Ježiš?
- Čo môžem vykonať, aby som spoznal reálne potreby opustených a maličkých vo svojom prostredí?

Otec Jozef Heske

3. stretnutie malých skupiniek KOČ „Almužna dobrej noviny“

Vidieť

- Aké sú podoby chudoby v dnešnom svete a zvlášť v našom prostredí?
- Čo chýba chudobným v dnešných časoch? Čo konkrétne im môžeme navrhnúť a ponúknuť ako náš dar, ako našu pomoc?
- Aké zvyky a obyčaje v našej spoločnosti sú prekážkou v kontakte s chudobnými?
- Ako chápeme almužnu? Aký je rozdiel medzi almužnou a súcitom?

Posúdiť

- Prečítajme si text z Božieho slova:

Prišli do Jericha. A keď so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom z Jericha odchádzal, pri ceste sedel slepý Bartimej, Timejov syn, a žobral. Keď počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Mnohí ho okríkali, aby mlčal; ale on ešte väčšmi kričal: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Ježiš zastal a povedal: „Zavolajte ho!“ Zavolali slepca a vraveli mu: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“ (Mk 10, 46 – 49)

- Prečítajme si text z dokumentu pápeža Františka *Evangelii gaudium* (Radosť evanjelia):

EG 193

Povinnosť počúvať výkrik chudobných plníme, keď dovolíme, aby sa nás hlboko dotkla bolesť druhého človeka. Prečítajme si ešte raz niektoré poučenia Božieho slova o milosrdenstve, aby opakovane, nahlas zazneli v živote Cirkvi. Evanjelium vyhlasuje: „*Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo*“ (Mt 5, 7). Apoštol Jakub učí, že milosrdenstvo k druhým nám umožňuje dobre obstáť pred Božím súdom: „*Hovorte a konajte ako tí, čo majú byť súdení podľa zákona slobody! Súď bez milosrdenstva čaká totiž toho, kto nepreukázal milosrdenstvo. Ale milosrdenstvo sa vyvyšuje nad súdom*“ (Jak 2, 12 – 13). V tomto texte možno vnímať, že Jakub je dedičom veľ-

kého bohatstva hebrejskej poexilovej duchovnosti, ktorá milosrdenstvu prikladala zvláštnu spásanosnú hodnotu: „*Odčíň svoje hriechy spravodlivosťou a svoje viny milosrdenstvom k bedárom; azda sa predlí tvoja bezpečnosť*“ (Dan 4, 24). V tej istej perspektíve múdroslovná literatúra hovorí o konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči chudobným: „*Milosrdenstvo vyslobodzuje zo smrti a očisťuje od každého hriechu*“ (Tob 12, 9). Ešte názornejšie to opisuje Sirachovec: ako „*horiaci oheň zadúša voda*“ (3, 33), tak almužna zmýva hriechy. Tá istá syntéza sa objavuje aj v Novom zákone: „*Predovšetkým majte vytrvalú lásku jedni k druhým, lebo láska zakrýva množstvo hriechov*“ (1 Pt 8). Táto pravda prenikla hlboko do mentality cirkevných otcov a prorockým spôsobom vo forme kultúrnej alternatívy odolávala individualizmu pohanského hedonizmu. Pripomeňme si len jeden príklad: „*Ako v prípade požiaru utekáme hľadať vodu, aby sme ho uhasili [...], rovnakým spôsobom, ak od iskry hriechu vzbkne naša slama, a preto stratíme pokoj, keď sa nám naskytne príležitosť vykonať dielo milosrdenstva, radujme sa, akoby to bol prameň, ktorý sa nám ponúka na uhasenie požiaru.*“

EG 194

Je to taký jasný, priamy, jednoduchý a výrečný odkaz, že žiadna cirkevná hermeneutika ho nemá právo relativizovať. Reflexia Cirkvi nad týmito textami by nemala zahmlievať ani oslabovať ich povzbudivý význam, ale skôr napomôcť, aby sa ľudia s nimi odvážne a nadšene stotožnili. Prečo komplikovať to, čo je také jednoduché? Pojmové modely sú tu na to, aby nám uľahčili vzťah so skutočnosťou, ktorú chceme vysvetliť; nie na to, aby nás od nej vzdialili. Toto platí predovšetkým pre biblické napomenutia, ktoré nás s veľkou rozhodnosťou požívajú na bratskú lásku, pokornú a štedrú službu, spravodlivosť a milosrdenstvo voči chudobným. Ježiš nám naznačil tento spôsob správania voči druhému človeku

prostredníctvom svojich slov a svojich gest. Prečo zahmlievať niečo, čo je také zrejmé? Nestarajme sa len o to, aby sme neupadli do doktrínálnych omylov, ale aj o to, aby sme boli verní tejto jasnej ceste života a múdrosti. Pretože „*obrancom pravovernosti niekedy patrí výčitka pasivity, benevolentnosti alebo spolupráce s prejavmi neznesiteľnej nespravodlivosti či s politickými režimami, ktoré ich podporujú*“.

EG 195

Keď sa Pavol stretol s apoštolmi v Jeruzaleme, aby zistil, či bežal dobre alebo nadarmo (porov. Gal 2, 2), ako hlavné kritérium autenticity mu pripomenuli nezabúdať na chudobných (porov. Gal 2, 10). Toto dôležité kritérium, aby sa pavlovské spoločenstvá nenechali zlákať individualistickým štýlom života pohanov, je veľmi aktuálne aj v súčasnom kontexte, v ktorom existuje tendencia vývoja nového individualistického pohanstva. Nie vždy dokážeme adekvátne vyjadriť celú krásu evanjelia; jeden znak by však nikdy nemal chýbať: pamätanie na posledných, na tých, ktorých sa spoločnosť zbavuje a ktorých vyhadzuje.

EG 196

Niekedy máme zatvrdnuté srdce i myseľ, zabúdame, zabávame sa a prichádzame priam do extázy vďaka veľkým možnostiam konzumu a zábavy, ktoré táto spoločnosť ponúka. Takto sa vytvára istý druh odcudzenia, ktorý nás všetkých poznačuje, pretože „*odcudzená je spoločnosť, ktorá vo svojich formách spoločenského usporiadania, výroby a spotreby sťažuje realizáciu tohto daru a budovanie medziludskej solidarity*“.

EG 210

Je nevyhnutné venovať pozornosť a starostlivosť novým formám chudoby i krehkosti, v ktorých sme povolani spoznávať trpiaceho Krista, aj keď nám to zjavne neprinesie okamžité a hmatateľné výhody. Ľudia bez strechy nad hlavou, drogovovo závislí, utečenci, domorodé národy, stále viac opustení i osamelí seniori

atď. Migranti sú pre mňa veľkou výzvou, pretože som pastierom Cirkvi bez hraníc; Cirkvi, ktorá sa cíti matkou všetkých. Povzbudzujem preto krajiny do štedrého otvorenia sa; do toho, aby sa namiesto obáv z deštrukcie miestnej identity stali schopnými vytvárať nové kultúrne syntézy. Aké nádherné sú mestá, ktoré prekonajú nezdravú nedôveru i dokážu prijať iných a ktoré túto integráciu vedia využiť ako nový faktor rozvoja! Aké sú krásne mestá, ktoré aj vo svojom architektonickom pláne sú plné priestorov, čo spájajú, vytvárajú vzťahy a umožňujú spoznávať druhých!

- Čo v mojom živote mení almužna? (Pozn prekl.: Almužna nemusí byť iba finančná, ale aj duchovná alebo psychologická, napr. venovať čas druhému alebo pomôcť niečo vybaviť.)

Konať

- Poďakujeme sa Bohu za chudobných, ktorých máme pri sebe, za našu otvorenosť voči nim a za príležitosť, ktorú nám Boh dáva.
- Čo ty konkrétne môžeš dať chudobným?
- Koľko svojho času môžeš zasvätiť druhým a v akej forme?

Otec Jozef Heske

Svedectvá

Moje svedectvo zo Sympózia KOČ

Vďaka Bohu a Panne Márii som sa zúčastnila na 16. celoslovenskom sympóziu Kruciáty oslobodenia človeka v Levoči. Ďakujem tiež môjmu priateľovi, ktorý mi poslal pozvánku na sympóziu. Ešte pred dvoma rokmi som v januári išla autom do Prešova na ples abstinentov, a keď sme prechádzali popod Mariánsku horu, povedala som Maticke, že raz za ňou prídem, ak Pán dá. Ani som sa nenazdala a ten čas prišiel. Na sympóziu som sa dozvedela, že bude krížová cesta večer na Mariánsku horu. Počas krížovej cesty som sa podelila aj so svedectvom, ako je

Matička „Režisérkou“ môjho života. Pred rokmi, keď mi zomrel manžel, sa mi snívala a povedala mi, aby som prišla za ňou na Živčák, že budem uzdravená. Tak sa stalo aj telesne, pretože som sedem rokov trpela na depresiu a šok zo smrti manžela mi spôsobil epilepsiu a ešte aj alkoholické otroctvo, z ktorého ma Pán na orodovanie Maticky uzdravil.

V piatok som docestovala do Levoče. Samotné sympóziu sa začalo svätou omšou a programom mladých. Už prvý večer som zažívala nádherný dotyk Boha, ktorý nám sprostredkoval otec Igor, ktorý je duchovný v Čičave v rómskej komunite. V prednáške hovoril o tom, že je veľmi potrebné činiť pokánie, nielen za seba, ale aj za rodinu, mesto, národ, čiže zástupné pokánie. Veľmi ma to oslovilo, pretože Pán hovorí, že ak sa ľud pred nim pokorí, on príde a uzdraví zem. Takto môžu byť uzdravené vzťahy, manželstvá, zranenia tam, kde potrebujeme uzdravenie. Na mňa to veľmi zapôsobilo, pretože tak konám aj ja, odprosujem Pána a robím zástupné pokánie za svoju rodinu.

Dalšie, čo na mňa veľmi zapôsobilo, bolo to, že sme boli ubytovaní v Útulku sv. Františka, kde žijú bezdomovci. Sú to veľmi zranení ľudia, ktorí akýmkoľvek spôsobom prišli o strechu nad hlavou a ocitli sa na ulici. Pocity sa nedajú opísať, to treba zažiť. A tak od sympózia sa modlím za útluk a duchovného vodcu otca Romana som si pridala tiež do modlitieb.

V sobotu sme začali svätou omšou, ktorú celebrol otec Anton Tyrol. Veľmi symbolický bol Pavlov list, ktorý v homílii rozobral. Hovoril, že kresťania, ktorí sa odeli Kristom, vyrástli nad zákon. To však platí aj dnes, pretože ten, kto nasleduje Ježiša, pokiaľ sa ním nechá viesť, stáva sa slobodným vo viere a zákon ho už viac nezotročuje. Potom boli prednášky, otec Piotr Klubaci z PLR hovoril o otcovi Blachnickom, ktorý založil kruciáty. Aj keď dodržiavam pravidlá kruciáty, nevedela som prakticky nič o histórii kruciáty. Tak som sa dozvedela, že je to vlastne krížová

Svedectvá

cesta života, ktorá človeku ukazuje, ako je mu možné vrátiť hodnotu, teda slobodu od všetkých závislostí.

Otec Peter Komanický hovoril o otcovi Františkovi Blachnickom. Jeho život bol veľmi zaujímavý aj tým, že po smrti matky sa utiekal k Nepoškvrnenej, pretože jedine ona víťazí. Prednáška, ktorú mal otec Amantius Akimjak, pohla veľmi mojím srdcom. Panna Mária sa po mojom obrátení stala mojou Kráľovnou, ku ktorej sa stále utiekam, lebo viem, že ma bezpečne vedie ku Kristovi. Tak som si uvedomila, že aj ľuďom, ktorí abstinujú v Žiline, by pomohlo práve toto poznanie, že sám človek nedokáže nič, ale keď sa nechá viesť Božou Matkou, s ňou vždy zvíťazí. Veď to aj sama vo Fatime povedala, že jej Nepoškvrnené srdce napokon zvíťazí. Keď zvíťazí v mojom srdci, v mojej rodine, v mojom meste, v národe, v štáte a napokon vo svete.

Prednášku o spoluzávislosti mala MUDr. Martinove z Liečebne z Prednej hory. Zaujímavé poznanie pre mňa bolo to, že aj spoluzávislí sú chorí a tiež potrebujú liečenie. Po prednáške bola beseda, kde som aj ja povedala, že som dostala Božiu milosť, a preto som uzdravená a vo svojom živote po mojom obrátení dávam veľký priestor Bohu, a tak žijem slobodný život v radosť.

Sympóziu sme v nedeľu zakončili svätou omšou, ktorú celebrowal otec Branislav Kožuch a ktorá zatriasla hádam s každým v kostole. Pán nám chce dať svoj pokoj tu a teraz, na tomto mieste v našich životoch a len Boh nám umožní chváliť jeho meno a vyvyšovať ho naveky.

16. sympóziu kruciáty je za mnou a už sa teším na ďalšie. Bol to veľmi požehnaný čas a dospela som k jednému záveru, že za kruciátu som sa začala modliť, lebo ak Pán dá, aj pri Žiline je miesto zjavenia Panny Márie hora Živčáková, a ak to bude jeho vôľa, kruciáta je potrebná aj tu.

Ďakujem Pánovi, že mi doprial byť na

tomto sympóziu, ďakujem za ľudí, s ktorými som tu mohla byť, za ľudí v útulku, za kňazov. Musíme sa modliť aj za lekárov, aby boli veriaci, pretože ak pochopia Pravdu, ktorou je Ježiš, budú aj oni slobodní. Chválim ťa a velebím, Pane.

Majka Sluková, Žilina

Svedectvo k sv. Jánovi Pavlovi II.

Sv. Jána Pavla II. som mal možnosť osobne vidieť trikrát. Najprv to bolo v Levoči v roku 1995, potom v Ríme v roku 1998 a napokon v Rožňave v roku 2003. Veľmi si cením, že som mohol zažiť tohto veľkého pápeža, lietajúceho pútnika, apoštolu Božieho milosrdenstva, láskavého sprievodcu životom človeka a zástancu ľudskej dôstojnosti. V Levoči v roku 1995 sme naňho čakali plní nedeľákavosti. Celú noc pršalo, no ráno pred jeho príchodom pod Mariánsku horu sa vyčísilo a zasvietilo slnko. Jeho slová nás potom obľúbili ako lúče slnka a vliali nám nádej do našej každodennosti. Nedá sa zabudnúť na takéto vzácne chvíle. Potom v roku 1998 sme putovali za pápežom do Ríma. Počas audiencie na Námestí sv. Petra sa prihovoral aj k nám, veriacim z malej farnosti okresu Sabinov. Až mi srdce podskočilo, keď pápež prečítal názov našej obce. S jeho požehnaním sme sa potom vracali do svojich domovov. V roku 2003, s podlomeným zdravím, putoval sv. Ján Pavol II. aj do Rožňavy pod vrch Rákoš. Toto stretnutie s ním sa ma dotklo najviac. Každé slovko, vyrieknuté vyčerpaným pápežom, sa mi vrylo do srdca naozaj nezmazateľne. Pri jeho slovách, plných povzbudenia, vypovedaných z úprimného otcovského srdca, som sa celý chvel. V duchu som ďakoval Bohu za tohto pastiera neutíchajúcej lásky voči všetkým ľuďom. A dnes, keď ho uctieваме ako svätého, sa mi znova vynárajú obrazy z minulosti, keď mi Pán doprial vidieť pápeža, ktorého myšlienkové poslanstvo je nesmierne bohaté a v mnohom inšpirujúce.

Kandidát KOČ

Blahorečenie otca Františka Blachnického je opäť bližšie

Vo Vatikáne dňa 16. októbra 2014 teologická komisia jednomyselne uznala heroické čnosti Božieho služobníka kňaza Franciszka Blachnického.

Počas posledných mesiacov sa kňazi určeni Kongregáciou pre svätorečenie zaoberali tzv. *Positio* – dokumentom, ktorý ich na základe doterajšieho priebehu beatifikačného procesu mal presvedčiť o heroickosti čností Božieho služobníka.

Ako vidieť, neboli s tým spojené väčšie problémy. Teraz bude tento dokument *Positio* – spolu s mienkou teológov – ešte odovzdaný na diskusiu kardinálov a biskupov, členov komisie Kongregácie. Ak ich rozhodnutie bude kladné, pápež František bude môcť vydať dekrét o heroickosti čností otca Blachnického. Vtedy bude k blahorečeniu potrebné ešte oficiálne uznanie nejakého zázraku, ktorý sa má vykonať na príhovor Božieho služobníka.

Spolu s Pannou Máriou Nepoškvrnenou spievajme chválospev Magnificat, vďaka vzdávajúc Bohu za úspešný priebeh diskusie poradného orgánu teologickej komisie vo Vatikáne dňa 16. októbra 2014.

Zároveň zotrúvame ešte s väčšou horlivosťou a zápalom na modlitbách za úspešný priebeh prác na Kongregácii, za zázrak na príhovor otca Franciszka, ako aj za rýchle blahorečenie zakladateľa nášho Hnutia Svetlo-Život Božieho služobníka kňaza Franciszka Blachnického.

Otec Franciszek Blachnicki, Boží služobník, prihováraj sa za nás!

Otec Adam Wodarczyk,
postulátor beatifikačného procesu,

otec Stanisław Adamiak,
vicepostulátor beatifikačného procesu

Voľný preklad: Jozef Heske

Zdroj: <http://www.oaza.pl/blizej-beatyfikacji-ks-franciszka-blachnickiego>

Generálny moderátor poľského hnutia sa stal biskupom

Kňaz Adam Wodarczyk, generálny moderátor Hnutia Svetlo-Život, bol 13. decembra 2014 pápežom Františkom menovaný za pomocného biskupa katovickej arcidiecézy.

Biskup nominant Adam Wodarczyk sa narodil 3. januára 1968 v Tarnovských Horách. Je kňazom katovickej diecézy. Štúdiá ukončil vo Vyššom Sliezskom seminári v Katoviciach, titul magistra teológie získal na Pápežskej teologickej fakulte v Krakove. Kňazskú vysviacku prijal 14. mája 1994 v katedrále Krista Kráľa v Katoviciach z rúk arcibiskupa Damiana Zimonia. V rokoch 1994 – 1998 bol kaplánom vo farnosti v Chorzowie a súčasne bol oblastným moderátorom Hnutia Svetlo-Život a moderátorom diecéznej diakonie evanjelizácie Hnutia Svetlo-Život v Katovickej arcidiecéze. Licenciát získal z liturgiky a pastoračnej teológie na Katolíckej univerzite v Lubline. V rokoch 2000 – 2001 študoval v Ríme. V r. 2007 získal doktorát na základe práce *Kňaz František Blachnický (1921 – 1987) – život a činnosť*.

Biskup nominant Adam Wodarczyk patrí od svojich mladých rokov do Hnutia Svetlo-Život. Bol animátorom a moderátorom farských spoločenstiev, mnohých oázových duchovných cvičení rôznych stupňov formácie a tiež moderátorom diecéznej diakonie. V súčasnosti je generálnym moderátorom hnutia. Od roku 2001 plní funkciu postulátora procesu blahorečenia zakladateľa Hnutia Svetlo-Život Božieho služobníka Franciszka Blachnického.

Biskupským zvolaním kňaza Adama Wodarczyka bude: „Svetlo-Život“. Biskupské sviatosti prijme 6. januára 2015 o 12.00 hod. v Katovickej katedrále Krista Kráľa. Sprevádzajme ho svojimi modlitbami, aby biskupský kríž, ktorý prijal z rúk arcibiskupa Wiktora Skworca, verne niesol vo svojej službe a aby ako dobrý pastier privádzal mnohých ku Kristovi.

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2015

27. 2. 2015 – Výročie smrti Božieho služobníka otca F. Blachnického (1987)

Marec 2015 – Duchovné cvičenia KOČ v Smižanoch

24. 3. 2015 – Výročie narodenia Božieho služobníka otca F. Blachnického (1921)

11. 4. 2015 – Liturgická spomienka na sv. Stanislava, patronálny sviatok KOČ

2. – 5. 4. 2015 – Veľkonočné trojdnie

24. 5. 2015 – Slávnosť Zoslania Ducha Svätého

Jún 2015 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

3. 7. 2015 – Pešia púť KOČ do Levoče

Júl / August 2015 – Púť KOČ do Medžugoria

14. 8. 2015 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patronálny sviatok KOČ

29. 8. 2015 – Celoslovenská púť KOČ a HSŽ do Krościenka nad Dunajcom

Október 2015 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. 10. 2015 – Liturgická spomienka na sv. Jána Pavla II., patronálny sviatok KOČ

November 2015 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2015 – Liturgická slávnosť Neposkvrneného počatia Panny Márie, patronálny sviatok KOČ

Január

Po 5 12 19 26
Ut 6 13 20 27
St 7 14 21 28
Št 1 8 15 22 29
Pi 2 9 16 23 30
So 3 10 17 24 31
Ne 4 11 18 25

Február

2 9 16 23
3 10 17 24
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22

Oznamy KOČ

Registračné údaje, ktoré ste uviedli v Prihláške do KOČ a ktoré sa medzitým zmenili, nám, prosím, oznámte e-mailom na adresu registracia@kruciata.sk alebo prostredníctvom pošty na adresu KOČ v Levoči: Kruciáta oslobodenia človeka, Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča. Ďakujeme!

Modlitebnú príručku pre potreby modlitebnej reťaze (A6, 26 str., 0,50 eura) si môžete objednať na kruciata@kruciata.sk alebo poštou na adrese v Levoči (po 5 – 10 ks).

Vydávanie nášho dvojmesačníka

ECHO, ktorý je určený ľuďom bez prístupu na internet, závisí možno aj od Vášho dobrého srdca. Prosíme Vás o jeho finančnú podporu. Číslo účtu: 75 12 63 50 01/5600. Správa pre prijímateľa: ECHO. Vopred Pán Boh zaplať!

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V Útulku sv. Františka každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožnava – V priestoroch Diecéznej charity každý pondelok o 16.30 hod.

Prešov – V kláštore sestier CJ Sancta Maria na Konštatínovej 2 (vchod z Metodovej ul.) každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.:

8. 1. sv. omša a adorácia, **22. 1.** stretnutie, **12. 2.** sv. omša a adorácia, **26. 2.** stretnutie, **12. 3.** sv. omša a adorácia, **26. 3.** stretnutie.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka finančnej podpore pani Ivety G.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645

www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk